

Socialistes i «populars»

Encerts de la dreta municipal a València

Grup popular: tir al blanc contra els socialistes

L'anomenat Grup Popular Municipal de València... (Per cert, que ha no sé quants en són. Se n'anà Mira, se n'anà Sorribes —o el despatxaren—, se n'anà González Lizondo, per bé que em sembla que hi va tornar —no n'estic gens segur— i ara se'n va Manuel Cerdà, el del PDP, bàsicament perquè també se'n va del PDP). Bé, tant se val. L'anomenat Grup Popular Municipal es dedica en general a donar espectacles poc edificants, a clavar la pota i a picar de peus estrepitosament als plens.

Fa la impressió que intenten desesperadament el tir al blanc contra els socialistes i, en general, no n'encerten cap. Malgrat això, de vegades hi toquen,

i en el cas dels dobles sous de Fernando Millán i Alicia Vázquez semblen haver-ho aconseguit. Tampoc no ha estat malament això del comunista Salvador Blanco, que resulta que està cobrant més del que li pertocava. Ell no en sabia res, perquè els diners li arribaven des del partit, amb l'impost revolucionari ja descomptat, i els del PCPV, si se n'adonaren, no badaren boca.

No és que siguen escàndols substanciosos, però tenen una certa gràcia; sobretot, això de Millán i Alicia Vázquez. Els *populares* denuncien que cobren, d'una banda, el sou de la Diputació, perquè són diputats provincials, i, de l'altra, el de regidors de l'Ajuntament de València, en contra dels acords del ple d'aquesta última insti-

tució, en el sentit que cal renunciar a un dels dos sous.

Sembla que els dos regidors diputats cobraven inicialment fins a 230.000 pessetes al mes de la Diputació, i renunciaren al sou de regidors. El problema isqué quan es veié dràsticament reduït el seu poder adquisitiu quan van resultar violentament remodelats per Antoni Asuncion, que canvià el govern provincial. Sembla que el sou se'ls quedà en menys de la meitat.

L'alcalde de València s'apiadà d'ells i els donà un parell de delegacions remunerades. A Millán, la de Pedanies, i, a Alicia Vázquez, la d'Informació, encara que, d'això últim, no n'estic segur. L'alcalde diu que ho fan bé; és possible. Allò que potser no

han fet tan bé ha estat explicar a la premsa que, en realitat, cobren un sol sou —perquè la quantitat global és semblant a la que cobraven abans de la remodelació provincial—, si bé en dues institucions distintes.

Com que va d'encerts de la dreta municipal, convé no deixar d'assenyalar que el Grup Popular del consistori ha aprofitat amb èxit una ocasió de callar a propòsit de la representació de *Teledium*. Però faltà un no res perquè se sumassen a la campanya de promoció de l'espectacle, iniciada a València per monsenyor Roca Cabanellas, que ha contribuït, en part, al fet que calga traure'n les entrades amb una setmana d'antel·lació.

Conten fonts prou fiables que els populars es reuniren, i algú proposà de fer una nota pública de protesta. Mari Carmen García Fuster, que havia estat a l'estrena, preguntà qui havia vist l'obra, i resultà que cap dels qui proposaven la condemna de *Teledium* no l'havia vista. Ella digué que no li semblava que la cosa fos per a tant, i ací acabà la qüestió.

Cal no perdre les esperances, tanmateix, que els populars continuen amenant l'existència dels ciutadans. Alguns socialistes no deixen de fer-ho. Conten que el president Lerma s'ha comprat una lupa de llegir periòdics i sembla que l'altre dia se li travessà l'entrepà de tonyina amb olives que sol prendre per a esmorzar al seu despatx, quan llegia l'*ABC*.

L'ultraconegut diari madrileny deia que el pròxim president de la Generalitat serà Cebríà Ciscar, que substituirà Lerma després del congrés del PSPV, a l'abril pròxim.